

МАЛКИ ПРИКАЗКИ.

I.

Братът на слънцето и братът на торбата.

Нѣкой си богатъ земледѣлецъ условилъ единъ селянинъ да му чука снопе жито. Условието било: да му работи отъ изгрѣвъ до заходъ слънце, за една торба жито.

Подранилъ селянинътъ, заловилъ се на работа. Надигнало се слънцето на пладне — той работи, почнало да се навалява — той сѣ работи. Току слънцето да зайде, показалъ се мѣсецътъ. Дошълъ земледѣлецътъ да наобиколи работника си.

И дума прѣмалѣлиятъ отъ работа селянинъ:

— Господарю, врѣме е вече да спра работата.

— Карай, карай, има още врѣме, отговаря земледѣлецътъ.

— А това какво е? — запиталъ селянинътъ и показалъ мѣсеца.

— А, това е другарътъ на слънцето.

Позамислилъ се селянинътъ и продължилъ. И работилъ до полунощъ.

На сутринта отишълъ на харманя да получи обѣщаното жито. Вмѣсто торба, носѣлъ човалъ два пжти по-голѣмъ.

Разгъналъ той човала и чака да му сипятъ жито.

— Какво е това? — пита земледѣлецътъ. — Това не е торба.

— Това е братътъ на торбата, отговаря селянинътъ.